

Bencsik Orsolya

A piros- és a ciklámenmankó

Ottónak, köszönettel

*„Eltűnt a ciklámeneceruzám. Még véletlenül sem akarom azt mondani, hogy valaki eltulajdonította.”
(Tolnai Ottó)*

Negyedik napja van a családom a Magánkaranténban. Én, a komoly párkapcsolatom meg a három gyerek: kis vitorlavirág, nagy vitorlavirág, optimista fikusz. Mások általános elképzelésével szemben könnyű ezt az életformát fenn tartani, persze van ennek rendes szakirodalma (meglepően kiterjedt), és mint minden másnak, kis- és nagymestere, követője és elbukója, hátránya és előnye is. Én az epigonja vagyok.

Amikor vagy húsz évvel ezelőtt először a Virág utca 3.-ban jártam, zsebre vágтам egy ciklámeneceruzát. A virágnyi fallosz a ház kerítésének lécei vagy a gyommal benőtt vakvágány kövei közé szorult be, már nem emlékszem. De arra igen, hogy amint onnan óvatos kézzel kihúztam, a farmernadrággal eltakart Vénuszdombom fölé helyeztem. Azóta izgat, és azóta tudom, egy aprócska ciklámeneceruzával a Magánkarantén falába, plafonjába és palatetejére 72 tökéletesen álcázott vészkijáratot lehet fúrni. Nem vagyok hozzászokva, hogy a munka, az örökös létezés közben nézzenek, de nem tudok mit csinálni, még ha önkéntes döntés is volt, mégiscsak 29 (írással aládúcolt) négyzetméterre kényszerültünk. A komoly párkapcsolatom nem irodalmár, de nem is bölcsész, és agrármérnöki végzettsége ellenére logisztikusként dolgozik a határ menti DHL-nél. Újabban a Magánkaranténból, a Vadonatúj Határzónából szervez fuvarokat Berlinbe, Kijevbe, Békéscsabára, Budapestre, Prištínába, Brnóba, Isztambulba, Bukarestbe, Nápolyba vagy éppen Madridba. A Koronával Fertőzött Területekre reggel 8-tól 17 óráig. Nem zavarja a sok fúrás és utána a por, a cementdarab, a forgács, sőt direkt arra buzdít, ne zavartassam magam, csak nyugodtan tevékenykedjek. Égjen kezem alatt a munka, dolgozzon csak a ciklámeneszköz! Szeret porszívózni, az apámtól kapott kis piros BOSCH porszívóval hosszú percekig köröz körülöttem. Finom kefével ellátott fejet helyez a szívócsőre, azzal veszi kezelésbe a Szófiából hozott CTA. ПЕТКА eltakart faarcát, a kék mintás korondi bögrét, a kanizsai löszbabát, Stark Danyi-féle dögeltakarítójának cementes képregényét, a szegedi bölcsészkar routerjét, a Prince Edward-szigeten élő egykori lakótársnőm vezetékes telefonját, az ismeretlen orvostanhallgatótól vett masszív könyvespolcokat, rajtuk a könyveket, az esernyővázról lelógó színes harisnyákat,

az egykori tulaj lemezlejátszóját, Hózsá kerámiabakancsát és Ilia képeslapjait. A komoly párkapcsolatom, aki nem olvas vajdasági meg magyarországi irodalmat, de nem olvas délszláv szerzőket sem, csak Asimovot és Frank Herbertet, Orwellt és Gluhovszkijt, miközben kérésére én a lopott, vágtyól nedves ciklámenceruzámmal egyre nagyobb lyukakat fúrok a palatetőbe, hogy éjjel az ágyban fekvé cikláménmankómat a lyukakba dugva az égbolt cikláménpötyteit számolhassuk, kezében a kis piros porszívóval boldogan portalaní. Mintha a nap végén, abbahagyva a világ szállítmányozásának koordinálását, egy magán-égbolt cikláménpötyteinek, a Vajdaságból importált csillagászati térképnek a karbantartása lenne az imádott feladata. A hobbjja.

Este 11-re már mindketten elfáradunk. A komoly párkapcsolatom az ágy mellé rakja a pirosmankót, én kezemben a cikláménnel alszom el. Négy napja vagyunk a Magánkaranténban, életemben először végre boldog vagyok. Az örökké csendes gyerekeink az ablakban hajtják álomra a fejüket, az üvegen túl a sötétség lakozik, benne telefonpóznák, tetőcserepek, buszmegálló, aszfalt és az új, ismeretlen vírus, a korona. A járvány ellenére magánvilágunkban nyugodtan alszunk, mégis tragédia lesz az ébredésünk. Hajnal van, és mindkettőnk teste ég, viszket. Tele vagyunk piros pötyökkel, ez biztos, hogy rüh, semmi más nem lehet, egy óra internetolvasás után mindketten erre a diagnózisra jutunk. Kis vitorlavirág, nagy vitorlavirág és optimista fikusz továbbra is csendben alukál. *A helyzet tüstént cselekvést igényel, kiabálom, azonnali beavatkozást kíván, ordítom a megszeppent komoly párkapcsolatomnak.* Én, a korábban már bolhát, tetvet is legyőző tapasztalt gyorsan döntök, és elküldöm őt rüh elleni külsőleges emulzióért. Félve emeli le a szatyrot a kampóról, hiába szereti a szállítmányozást, a messzi-messzi missziókat, mégiscsak a Koronával Fertőzött Területekre kell behatolnia. De nem mer szólni, tudja, rá hárul a hősi feladat, hogy megmentsen minket. Alvó gyerekeink között áthajolva, az ablakból nézem, ahogy kilép a festett vaskapun és biciklire pattan. Arra a biciklire, aminek rozsdafoltos vázán, kerekén, görbe kormányán és rozoga ülésén legutóbb ittjártakor anyám hangosan ájultozott. Azt mondta, ő még Szerbiában se látott ilyen girhes drótszamarat. *De hát ez nem Szerbia, hanem az Ország, Ami Évről Évre Jobban Teljesít,* válaszoltam neki, hogy megnyugodjon, de anyám, az önmagát örök optimistának tartó arcáról azóta se tűnt el a rémület. Immár ezzel kell együtt élnie, miattunk.

A Vasas Szent Péter Gyógyszertár szerencsére csak pár utcára van tőlünk. A komoly párkapcsolatom ír a Messengeren, *sorban állok a patika előtt, hárman vannak előttem.* Két rüh elleni külsőleges emulzió jóval drágább, mint két steril pohár, de a szállítása ugyanolyan könnyű. A komoly párkapcsolatom mégse gondolja azt, hogy máskor is szívesen eltekerne venni két üveg emulziót. Nem rögtönözne kis irodalmi matinét a gyógyszerésszel, annak pedig különösen nem örül, hogy a gyógyszerésznél vannak a legtöbben. Hiszen most a magánkaranténok idejét éljük, egy olyan államban, amit nem a gazdasági felvirágzása miatt hívnak úgy, ahogy. A komoly párkapcsolatom alapos kézmosása

után elolvassuk a betegtájékoztatót, majd mindkettőnk testét nyaktól labujjakig körültekintően bedörzsöljük. Így telik el rühesen, dimentil-ftalát és benzilbenzoát köntösben egy teljes újabb nap a Magánkaranténban. 72 kisebb és nagyobb lyukon keresztül érintkezünk az éggel, ezek a lyukak a vészkijáratok, az izgalom és a boldogság. A család lehetősége. A privát élet. 2020. március 15-e van, vasárnap, az Ország, Ami Évről Évre Jobban Teljesít, pedig rendkívüli állapotban. Az emulzió maró köntöse alatt érzem, ahogyan a kicsi rühatkák bőröm felső szarurétegében aprócska ceruzáikkal, csáprágóikkal 5–10 mm hosszú zegzugos járatokat fúrnak, petéket raknak le, a túlélésért küzdenek. *Csak Fertőzött Területek vannak*, mondom a mellettem fekvő komoly párkapcsolatomnak, és a ciklámenceruzacsonk után nyúlok.

(A szövegben idézetek és allúziók szerepelnek Tolnai Ottó Virág utca 3. és Szeméremékszerek – A két steril pohár c. műveiből.)